

derimod i Mellemtiden til næste Session kunde blive sørt Underhandlinger, og det virkelig alvorlige Underhandlinger, om at tilvejebringe en Sammensmeltning mellem de to Byer. Betingelserne maae som sagt for mit Vedkommende være saa gunstige for Frederiksberg, som man overhovedet vil. Skulde det virkelig forholde sig saa, som tidligere udtalt her i Thinget, at der i det Hele taget hos de to ærede Communalbestyrelser for Kjøbenhavn og for Frederiksberg er en Uforligelighed tilstede, saa vil jeg langt hellere ønske, at kyndige Mænd fra begge Sider ved Ministeriets Foranstaltning kom til at danne en Commite eller en Commission, der kunde angive Grundtrækkene for en Sammensmeltning, og hvis Arbejde da kunde danne Grundlaget for et Lovforslag, der kunde fremkomme i næste Samling. Jeg vil fremhæve, at da naturligviis ogsaa den i sig selv billige Fordring kunde blive opfyldt, at de respective Communalbestyrelser bleve i alt Fald hørte, Noget, der ikke har været Leilighed til i denne Session, da det er et privat Lovforslag, der foreligger. Man har vel seet, at den ene Communalbestyrelse har debatteret om Sagen; men det er aabenbart, at en Behandling, der skal foregaae i saa kort Tid, ikke har kunnet føre til noget stort Resultat. Med Hensyn til selve de stillede Forslag, da er det i og for sig mig ligegyldigt, enten de blive vedtagne eller ikke. Jeg for mit Vedkommende agter at stemme for det Forslag, der er stillet af Udvalgets Mindretal, fordi jeg ikke kan Andet end finde rimeligt, at den Rile, der gaar ind i et andet District og der danner et Complex af Bygninger, som ere under aldeles lignende Forhold som de Bygninger, der høre til Kjøbenhavns Grund, stilles under lige Forhold. Men dette er ikke det Væsentlige for mig; hvad der for mig er det Væsentlige, er, at Loven staber et farligt Præcedens for Kjøbstæder som Randers, Roeskilde og mange flere.

Tscherning: Det ærede Medlem, der talte sidst, anstillede to forskjellige Rækker af Betragtninger, hvoraf den ene angik den foreliggende Sag, og navnlig det stillede Endringsforslag. Med Hensyn til dette erklærede han,

at han vilde stemme for det. Deri kunne vi nu ikke blive enige, da jeg vil stemme absolut imod det, og det accurat af de samme Grunde, saavidt jeg forstaaer det, som han ansøgte for at stemme for det. Hvis jeg forstod det rigtigt, saa vilde han stemme for Forslaget, fordi det paagjældende District ligger inde imellem Dele af Kjøbenhavns Grund, men ikke hører til Kjøbenhavn; derfor vil han lade det føle de Behageligheder, som denne Beliggenhed har, og jeg vil stemme imod Forslaget, ogsaa fordi Districtet ligger inde mellem Kjøbenhavns Grunde og ikke har det Allermindste med Kjøbenhavn at bestille, fordi det hører til Frederiksberg. Der blandes her to Spørgsmaal sammen, som ikke skulle blandes sammen. Det Spørgsmaal, som her ligger for, er, om man skal give Frederiksberg en uddiget Næringsret; om man derimod skal komme til en Afgjørelse i den Retning, som man fra Kjøbenhavns Side synes at ønske, kan først vise sig, naar dette Spørgsmaal engang ligger for, og man kan oversee Sagen i dens Heelhed, men man skal ikke saaledes incidenter begynde paa denne Sag her. Altsaa stemmer jeg imod dette Forslag. — Den anden Række af hans Indsigelser imod Sagen ramte det hele Lovforslag, som han ønskede ikke skulde gaae igjennem, og det deels ifølge en almindelig Kjøbstadsbetragtning, som han gjorde gjældende, og deels, fordi Kjøbenhavn og Frederiksberg, ikke ere enige om Sagen; dette var, troer jeg, omtrent hans Hovedmotive. Men her ligger ikke for hvorvidt Kjøbenhavn og Frederiksberg kunne blive enige om denne Sag; her ligger ganske simpelt det Spørgsmaal for, om man i den almindelige Næringsfriheds Interesse skal sige fra Statens Side, at det er nyttigt at bringe Kjøbenhavn til ikke mere at være under den Tvang, som man fra Begyndelsen af har bragt den i, fordi man har meent, at der fandt en Slags Lighed Sted imellem Kjøbenhavns Kjøbstad og de andre Kjøbstæder. Man har nemlig ved Næringsloven omgivet samt lige Kjøbstæder med et saakaldet Vælte, men man har nu efter min Mening maattet erkjende, hvad man ligesaa godt kunde have erkjendt strax, at om Væltet ogsaa skulde kunne passe for Landets øvrige Kjøbstæder, saa passer det